

Çürümüş İnsanlığın Kokusu

– ÖzdenÖZPINAR · 27 Eylül 2016

Bitimsiz mevsimin
Müzmin yarasını örten toprağın
İniltisi
Duyuların örtüsünü yırtıyor
Yasa doğru dolu kanıyorum
Yanarak, çırılçıplak
Örülen duvar bedenim soğuk
Kurşunlar delip geçsin içimi
Değmesin gençlerin bağrına
Bu nasıl yaşamaktır?
Çürümüş insanlığın kokusuyla
Boğulan iklimlerin defterini kaç
Tanrı tutuyor?